

HANNA LEE

BILLIONAIRES

Volumul 4

LADY C
ȘI
STRĂINUL

STYLISHED
Timișoara, 2019

Deținător CIP a Bibliotecii Naționale a României

MANUAL

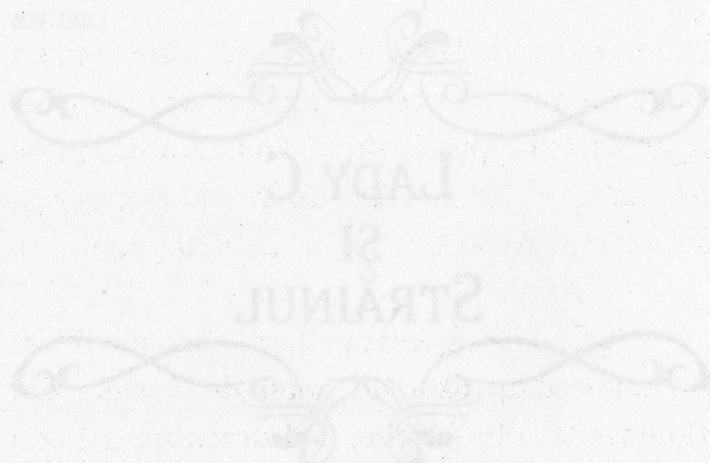
Biblioteca / Manual / Omnia / Editat 2013

6 vol

ISBN 978-90-7017-10-4

Vol. 4 - Lady C și Străinul - 2013 - ISBN 978-90-7017-10-4

128 p.

Editor: STIL STYL

Imprimărie: Jolly Print

Calea București 2002, et 2003

Tel. 021-4072354-40

www.stilstyl.ro

www.jollyprint.ro

Capitolul 1

Cate

Aveam în liceu o prietenă care, atunci când situația era nasoală rău, folosea o vorbă: „e groasă ca capu’ de rățoi”. Că în butoaie pline de rahat tot intram, dar când era chiar nasol, atunci era groasă treaba. Ca capul de rățoi.

Ca acum.

Totul a început acum 2 ore, când am intrat în nenorocitul ăsta de hotel de 5 stele din Hollywood. Din fericire, nici dracu nu mă știa pe aici, iar asta era și ideea.

Nu degeaba ani de zile, orice interviu am dat în numele companiei pe care o conduc, am refuzat să mi se facă poze, iar dacă cineva a reușit vreodată să îmi facă o poză, Deanne și Tara s-au ocupat imediat de site-ul respectiv. Cât despre ziare, acestea au fost trecute cu vederea, nu foarte multă lume fiind interesată de cine este Catherine DeVille, moștenitoarea producătorului de mașini „Devils Automobile”.

Au scris câteva articole prin revistele și ziarele de specialitate, dar în rest, am stat ascunsă cât am putut de mult și foarte puține persoane au acces la mine, pentru a mă recunoaște ulterior pe stradă.

Din fericire, părinții mei au continuat să fie imaginea companiei, chiar dacă s-au retras din activitate și m-au numit responsabilul pentru ce se întâmplă, fiind foarte mulțumiți de ideile mele și cifrele foarte bune pe care le obțin în fiecare an.

Cel mai frumos moment pentru mine a fost când tata mi-a spus că îi pare rău că nu m-am născut mai devreme, ca să îmi predea totul cu mulți ani înainte. Tot atunci, el și mama mi-au recunoscut că fac o treabă mai bună decât au făcut ei până atunci și că nu își puteau dori pe cineva mai perfect pentru a prelua responsabilitățile companiei. Singura mea condiție a fost ca fața mea să nu apară pe nicăieri și ei să continue să fie cei care vor reprezenta compania la baluri caritabile și alte evenimente mondene, unde cineva ar putea să îmi facă vreo poză.

Aveam 27 de ani. Micul lor geniu. De atunci, lucrurile continuă să crească și să se dezvolte

la fel de bine și aranjamentul nostru să funcționeze perfect.

Până azi. Când m-a mâncat în cur să vin în hotelul ăsta, îmbrăcată ca o pipiță într-o rochie neagră, scurtă, cu paiete. Până și părul mi l-am nuanțat în blond, pentru a fi sigură că elimin orice șansă de a fi recunoscută. Mi-am stricat eu frumusețea de șaten natural...

Și vă întrebați ce caut în hotelul ăsta îmbrăcată ca o prostituată?

Un telefon mobil.

Am o gentuță mică în care nu am decât două hârtii de 20 de dolari și o cutie de prezervative. Că cică e de ajuns pentru o parașută, în cazul în care cineva îmi verifică geanta. Telefonul meu mobil și cheile de la mașină sunt în geanta idioatei de Miranda, asistenta mea, care se pare că a avut un accident ușor de mașină, în timp ce venea spre mine, chiar în mașina mea, pupând în cur un jeep și acum umblă pe la poliție pentru a o da la pace cu șoferul celălalt.

Așa că eu am rămas singură în misiunea asta, doar cu o cască minusculă în ureche, unde vocea Deannei îmi ține companie.

Deci, care e povestea cu telefonul curului, vă întrebați? Simplu.

La bar sunt doi bărbați. Unul pipăie de zor o femeie, sau cel puțin așa pare, dar nu aş băga mâna în foc că nu e un travestit foarte sexy. Celălalt bea liniștit dintr-un cocktail și butonează de zor la telefon. Acel telefon. Individul acesta este actualul gagic al surorii Mirandei, venit cu prietenii lui la o petrecere a burlacilor dată de unul dintre colegii lui de la job.

Rolul meu e simplu: să mă bag în seamă cu el și să văd dacă e capabil să o înșele pe sora asistentei mele, furându-i totodată telefonul pentru a verifica dacă el în acest timp se conversează și cu alte gagici.

Totul trebuia să dureze maxim jumătate de oră, timp în care Deanne și Tara, ajutate de un microcip pe care eu trebuia să îl lipesc de telefonul acestuia, în timp ce îl țineam de vorbă, îi făceau o copie și extrăgeau toate datele necesare din telefonul lui.

Acum nu mă întrebăți de ce m-am oferit să fac eu treaba asta murdară. Întâmplarea a făcut ca eu să am o întâlnire în săptămâna următoare chiar în acest oraș, iar lacrimile de crocodil ale Mirandei, îngrijorată pentru sora ei, gata aproape să fugă în lume cu individul acesta mai

mare cu aproape zece ani decât ea pe care îl iubea la nebunie, m-au înduioșat prea tare și am zis că trebuie să o lecuiesc pe micuța soră, arătându-i ceea ce eu știu deja: toți bărbații sunt curve. Și de aceea noi trebuie să fim și mai curve decât ei. Și nu vorbesc doar de activitatea la pat.

O lecție dură pentru o fată de aproape 20 de ani, dar din fericire și ea a fost de acord să îi testăm iubitul.

Singurele excepții de bărbați, care merită tot ce e mai bun pe lume, sunt cei trei bărbați care și-au făcut prezența în viața prietenelor mele cele mai bune, fiind singurii care au dovedit că și-ar da și viața pentru ele.

Însă eu și Tara am rămas încă singure. Ea încă speră să îl găsească pe alesul inimii, eu am renunțat de mulți ani să mai visez la cai verzi pe pereți. Trăiesc de prea mulți ani într-o lume a bărbaților, încât să mai fiu capabilă să cred că, în spatele privirilor lascive ațintite asupra sânilor femeilor, se ascund și sentimente pure de iubire. Vrăjeală!

Astfel, de ani de zile am funcționat pe o altfel de abordare: nu mă fute un bărbat, ci eu îl fut pe el. Și nu am regretat nicio secundă acest stil

care mi-a ferit inima de farmecele Don Juanilor pe care i-am întâlnit până acum.

Și așa am ajuns aici. În acest hotel. Nu să îi dovedesc copilei aceleia, într-un mare moment de-al meu de plictiseală, că acest bărbat o iubește cu adevărat, ci să îi dovedesc că bărbatii nu sunt de încredere și că toți ți-o trag cu prima ocazie.

M-am apropiat de cei doi, chiar dacă Deanne m-a anunțat de tamponarea ușoară a Mirandei, care o împiedică să ajungă la hotel pentru a face poze inculpatului și pentru a mă lua de aici, când misiunea mea se termina. Decid să merg mai departe, dacă tot am ajuns până aici, chiar dacă sunt singură. Deanne este constant cu mine și dacă situația ajunge într-un punct în care am nevoie de ajutor, va interveni. Ne vom mulțumi doar cu filmările camerelor din hotel, pe care tot fetele mele le vor obține și cu ceea ce vom găsi în telefon.

Blondul care pipăie ființa aia extrem de fardată se bagă imediat în seamă cu mine, aproape uitând de creatura magică de lângă el. Dar pentru a scăpa mai repede de aici, îmi manifest imediat interesul pentru prietenul lui, care îmi oferă imediat un cocktail.

Zâmbetul tâmpit de pe fața lui îmi spune că sunt pe drumul cel bun.

Imediat localizez telefonul. Este în buzunarul lateral al sacoului pe care îl poartă, așa că, după ce îl văd cum devine mai relaxat în prezența mea, mi-e foarte ușor să mă apropii de el, șoptindu-i vorbe dulci și să îi scot telefonul din buzunar.

Tot ce trebuie să fac este să mă duc la baie, să lipesc micul cip pe interiorul carcasei și să mă întorc cu telefonul la el.

Doar că apuc să fac doi pași și o namilă de om mă prinde de braț.

— Nu chiar așa de repede păpușă.

Imediat lângă noi își face și apariția victima mea.

— Las-o, Jimmy, că e cu mine.

— E pe mă-ta! se răstește acesta cu o voce groasă. Taci dracu, prostule, că te fură pe față și nu îți dai seama.

Rahat. M-a văzut că am luat telefonul?!

— De 10 minute mă uit cu șeful la tine cum te prosteste curva asta și tu nu îți dai seama.

Mă încrunt. Mă face pe mine curvă? A... stai că ăsta îmi e rolul. Da. Trec cu vederea.

Victima mea se uită în jur și privirea lui se fixează pe o persoană pe care nu reușesc să o văd, venind spre noi, din spatele meu, iar brațul puternic al gorilei nu mă lasă să mă mișc. Victima mea se albește la față, dar eu nu pot să nu mă simt într-un mare căcat. Cum dracu scap eu de ei?

— Malcolm, aud o voce calmă, dar rece în spatele meu. Îți recomand să te duci în camera ta să te odihnești și discutăm mâine dimineață.

Acesta aprobă din cap, cu o față vinovată, de parcă ar fi omorât un câțel și nu pot să nu mă strâmb cu dezgust. Ce bărbat e ăsta? Pleacă cu coada între picioare și nici nu cere o lămurire, să nu mai pomenesc de telefonul lui care este încă la mine în gentuță.

Profit de momentul acesta și mă mișc brusc, eliberându-mă din strânsoarea gorilei și întorcându-mă spre bărbatul din spatele meu. Și dau de cei mai pătrunzători ochi, care mă fixează, la mai puțin de un metru.

Are cam 35 de ani, părul mai lung decât al majorității bărbaților, barba mai mare de o săptămână, mai înalt cu un cap decât mine, chiar dacă sunt și eu destul de înaltă datorită tocuri-

lor, el mă depășește doar cu câțiva centimetri. Are un look care pare neîngrijit, dar după hainele pe care le poartă, îți poți da seama ușor că este foarte atent cu aspectul lui.

Se încruntă un pic și tot corpul meu ia foc. Este cel mai sexy bărbat pe care l-am văzut în viața mea. Sau cel puțin în foarte mulți ani.

Inima îmi bate cu putere și se apropie ușor de mine, pentru o secundă, apoi se dă înapoi.

— După parfumul pe care îl porți îmi dau seama că nu ești una ieftină. Întrebarea mea este dacă ești doar o prostituată sau un spion.

— Spion?!

Hai că la asta nu mă așteptam.

— Altfel nu îmi explic ce voiai să faci cu telefonul lui Malcolm, care are în el niște date destul de confidențiale.

— Nici nu știu ce dracu face Malcolm și până azi nu l-am văzut în viața mea. Eu doar încercam să înscriu ceva azi, zic încercând să par relaxată.

Mergea o gumă de mestecat acum, să fac un balon, dar din păcate nu am.

Bărbatul vrea să mai spună ceva, dar vocea groasă a gorilei îl oprește.

— Sefu', nu mai bine continuăm discuția în altă parte? Se cam uită lumea.

Lumea. Să-mi bag picioarele! Dacă cineva îmi face o poza, îi nenorocesc pe ăștia doi. Doar dacă nu mă omoară ei înainte.

„Cate, nu știi ce se întâmplă acolo, dar dacă vrei să intervin, tușește.” Vocea lui Deanne, din urechea mea, îmi amintește că, dacă ăștia îmi văd casca mică din ureche, care momentan e acoperită de păr, am belit-o. Vor chema poliția, iar prima mea poză făcută publică, în presă, o să fie cea de la cazier. Sunt vinovată și Deanne nu are ce să facă să mă scoată din rahatul ăsta, fără a face și mai mult scandal.

Așa că nu scot un sunet și aștept momentul în care o să pot să comunic cu ea sau să scap de cască, până nu o găsesc ăștia.

— Să mergem sus, răspunde acesta cu același calm.

— Ce e sus? Ce o să îmi faceți?

— Nu o să îți facem nimic, stai liniștită, răspunde el calm, în timp ce sunt luată aproape pe sus de gorilă, spre holul care duce la lifturi. Vrem să aflăm dacă ești spion sau o simplă curvă și apoi chemăm poliția.

„Fuck!” o aud pe Deanne șoptind în urechea mea.

— Oh, fuck, zic și eu. Chiar nu sunt spion și nu știu despre ce vorbiți. Dar, nu chemați poliția, vă rog!

„Baby, sunt aici. Mă gândesc cum dracu' să te scot de acolo! Îl sun pe Nicholas sau pe Colin și poate au ei o idee cum să te scoatem.”

Cuvintele ei nu mă liniștesc, ținând cont că trebuie să scap de cască cât mai repede, fără ca ei să mă vadă, dar în același timp, este singura metodă de a ține legătura cu cineva, înainte de a fi tranșată de ăștia doi.